

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 214. szám

2010. október

Háládat ne mulaszd el!

Ha reggel felébredsz és Bibliádat olvasni kezded,
Hálát az éjszakáért ne mulaszd el!
És a reggelért és reggelidért,
Háládat ne mulaszd el!
És ha napközben a munkádban megállsz,
És a nap sugarait szépnek látod,
Háládat ne mulaszd el!
És ha kertben jársz, s a fákon a sok szép gyümölcsöt látod,
Háládat ne mulaszd el!
És kerted sok szép virágát, ha nézed, - melynek illata betölti szívedet -
Melyet ültetett és ápol kezded,
Háládat ne mulaszd el!
És napközben az erődért, melyet úgy kaptál,
Háládat ne mulaszd el!
És ha szomjad oltod a hideg vízzel,
Háládat ne mulaszd el!
És mikor eljön az este, és fáradtan leülsz,
Jusson eszedbe, hogy a mai napon mindent Istentől kaptál! És háládat ezért ne mulaszd el!

(Zsilinszki Mihály)

Öröm és hálaadás

„Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljétek. Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket isten előtt, és isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” Fil. 4:4-7.

A Filippi levél az öröm levele. Legalább tizenkétszer találkozunk ezzel a szóval a fejezetekben. Isten különleges humoráról tanúskodik az, hogy egy olyan ember ír az örömről és a hálaadásról, aki börtönbe van zárva; egy olyan ember tanít bennünket örülni, aki bilincsben fekszik. Ez ettől hiteles! Ha fordítva lenne, az ironia lenne; ha a Filippi gyülekezet írná Pálnak, hogy Pál örülj, az akár kellemetlen érzést is kelthetne bennünk! Megverik az apostolt, és Silással együtt kalodába zárják, a Filippi levél mégis örömben született! Ott élte át Pál, hogy mit jelent az a boldogság, amelyet kizárólag Isten tud adni - a „mégis” öröm - a körülményei ellenére való öröm, ami olyan nagyon hiányzik ma az emberekből, sokszor belőlem is!

Egyszer olvastam egy kedves történetet. Egy idős bácsi imádkozott nyilvánosan, és ezt mondta: "Köszönjük Urunk, hogy megáldottál bennünket" - itt egy kis szünetet tartott, majd így folytatta: - "úgy, ahogy..." Ez a történet akkor rávilágított, hogy legtöbbször én is ilyen vagyok. Gyakran összehasonlítom a helyzetem

más emberekével, és ilyenkor az összehasonlítás alapját természetesen nem egy szabolcsi, munkanélküli család képezi, hanem olyan emberek, akik valamilyen szempontból „szerencsésebbnek” tűnnek, mint én vagyok, és természetesen ilyenkor nagyon nem tudok hálás és elégedett lenni. Olyan sok apróság képes elrabolni a boldogságomat! Egy rosszul sikerült frizura, egy kellemetlenkedő metróellenőr, egy unalmas óra és folytathatnám a felsorolást. De amikor Pál apostol biztatását olvasom, rá kell jönnöm, hogy ami az életem alapvetően meghatározza, azt nem befolyásolják a szomorúságok, bajok, csalódások, bosszantás, keserűség. Hála Istennek, Máté óriási segítségem ebben, nagyon sokat tanulok tőle is a körülmények feletti hálaadásról.

A Zsidókhoz írt levél azt mondja, hogy valamikor még a vagyontok elrablását is örömmel fogadtátok! Ez máig egy nagyon kedves íge számomra. Mikor 5 éve a Pécsi Ifjúsági Konferenciára készültem, a Keleti Pályaudvar felé a 7-es buszon ellopták a pénztárcám. És a kedves roma fiatalember, miután becsukódott a busz ajtaja, ő lenni maradt a pénztárcámmal együtt, még rám is vigyorgott, jelezve, hogy nagyon elégedett magával. Pénz és iratok nélkül kénytelen voltam otthon maradni és rendezni az ilyenkor felmerülő papírmunkát. Hát minden voltam, csak boldog és hálás nem! Erre vasárnap reggel ezt az igeszakaszt olvasták fel a Bibliából! Úgy mentem reggel imaházba, hogy éreztem, óriási a keserűség és a csalódottság a szívembe. Láttam reggel, hogy egy fiatal sincs otthon, mindenki a konferencián van, és hihetetlenül szomorúnak éreztem magam. De ez az íge 180 fokot fordított a hozzáállásomon! A „vagyonom” elrablását is képes voltam elfogadni, és újból jókedvűnek érezni magam. A döntő tehát mindannyiunk életére nézve az, hogy mi van a szívünk mélyén, hisz az határozza meg, hogy hogyan állunk a minket körülvevő dolgokhoz. Döntő fontosságú az is, hogy mit engedünk mélyre az életünkben, és mi az, ami elakadhat, és el is kell, hogy akadjon a felszínen. Gondolok itt olyan apróságokra, melyekkel kapcsolatban sokszor úgy érezzük, hogy csak a mi bosszantásunkra vannak.

„Az a legnagyobb öröm, ha Jézus Krisztust

megismerhetjük” írja Moody.

Úgy gondolom, hogy ez nem azt jelenti, hogy a hívő emberként nem vesszük komolyan a problémákat és bármi történik, mi automatikusan mosolygunk egyet. Hogy úgy járunk-kelünk a világban, mintha épp egy fogkrémreklám forgatásán lennénk. Tudjuk, hogy az Úr Jézus is sírt. Két esetben is feljegyezi az evangélium. „Megvan az ideje a sírásnak, és megvan az ideje a nevetésnek.” Isten bölcsességére van szükségünk ahhoz, hogy belássuk, mikor helyénvaló a mi szomorúságunk!

Legyen ott a szívünkben az a felülről kapott öröm és hálaadás, az állandó készség a segítségre, szolgálatra, amit megkeseríthetnek a bánatok, csalódások, szomorúságok, betegség, rossz hírek, de nem ronthatnak meg!

(Taligásné Rákosi Márti)

Mindent Isten ad

...egészséget, időt, napsugarat, ifjúságot, erőt, eledelt, mindent. Itt nem azt kell felsorolni, amit én adok. Az semmi. Isten az, Aki adta egyszülött Fiát, és Vele együtt mindent.

A hálaadásnak itt kell kezdődnie! Ha Ő önmagát adta, én sem adhatok kevesebbet. Így lesz hálával „áldozás” az Istennek! A vámszedő imája meghallgatásra talált. De nem azért, mert ő vámszedő! Hozzá képest a farizeus mégiscsak mindent jobban csinált, mint ő. De reá nehezedtek a bűnei! Nem tud így élni tovább. Elmegy a templomba. Szinte magunk előtt láthatjuk azt az undort, amivel elfordultak tőle az előcsarnokban azok, akik meglátták. A kegyesek. Úgy tekintettek rá, mint tisztátalan leprásra. Mégiscsak több a soknál, hogy egy ilyen rakás szenny bemerjönni a templomba! És a vámszedő mindezzel tisztában volt. Az ő belseje visszhangozta a legjobban, hogy „tisztátalan, tisztátalan”! Tudja, hogy az utolsó hely az övé: és ő elfoglalja azt. Tele van szégyenérzettel. Nem mert az ég felé tekinteni. A mellét veri, mintegy kifejezésre juttatva ezzel azt, hogy nézzétek, itt a baj, a szívem beteg! Milyen szentnek, tisztának, igaznak, de kegyelmesnek és irgalmasnak ismerte ez a vámszedő az

Istent! „Isten, légy hozzám, bűnöshöz, kegyelmes”! Ő a kegyelmet tartja legdrágábbnak. Ez mindennél többet ér most. Kegyelem vagy halál. Csak kegyelem által van üdvösség, megigazulás. Ez a vámszedő megigazulva ment haza. A farizeus nem érezte szükségét a kegyelemnek. Ő igaznak hitte gonosz szívét, és hálaadása sem volt kedves az Úr előtt. Ha önmagadat egészen odaadod az Úrnak, akkor is adósa maradsz Istennek. Ha nem így látod, akkor tévesen látod, és hálaadásod is téves lesz. De ha most a Szentlélek sugallatára hallgatsz, akkor leborulsz alázattal Isten elé, hogy megvalld bűneidet, és letedd előtte életed terheit, hogy Ő felemeljen, megigazítson. Imádkozz alázattal! Uram, légy irgalmas nékem, bűnösnek! Uram, taníts engem, hálát adni helyesen! (*internet*)

Köszönöm Neked, jó Atyám

a Te végtelen szereteted
a Golgotán értem is kifolyt vért
hogyminden napra van üzeneted a Bibliából
hogyminden napra adsz új erőt
a meghallgatott imádságokat – és azokat, amiket
ezután hallgatsz meg
hogya Te oltalmadban biztonságban érezhetem
magam
a próbákat, hisz azok közelebb visznek Tehozzád
azokat a próbákat, amikből már kimentettél
az Ige áldásait
a testvéri közösséget, a szeretetet, amit tapasztalok
a gyülekezetben
a családomat, a hívő édesanyámat
hogyminden reggel új nap virrad ránk
a felkelő napot, a napsugarakat
az őszülő, színes faleveleket
a madarak csicsérgését – tudom, hogy Téged
dicsérnek énekükkel
a szép színes pillangókat – jó érzés
elgyönyörködni bennük
a természet szépségét
a mindennapi kenyeret és minden más táplálékot
a („viszonylagos”) jó egészséget
a mindennapi apró csodákat
hogya Te vagy minden áldás kútforrása
minden áldásod.
*Segíts, hogy egész hívő életem lehessen
HÁLAADÁS!*

(*Halász Sándorné*)

A hála ereje

„Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem”
(*Zsoltárok 50:23.*)

Mindannyian tapasztaljuk, hogy munkánk eredménye magán hordozza Isten áldását. Bár saját fáradozásunkat is igényli a növények termesztése, az állatok tartása, bútorok gyártása, házak építése, mégis azt kellett látnunk, hogy lényegileg olyan összetevője is van az eredménynek, melyhez igazán nekünk nincs közünk. Az embernek, mikor tárgyilagosan és egyben örömmel szemléli munkája gyümölcsét, el kell ismernie, hogy van valami titokzatos erő is a háttérben, mely segítségére volt. Mely elhárította a rossz időt, meggátolta a szerencsétlenséget, elűzte a kártevőket, előmozdította az élet növekedését, vigyázott a gépekre, hajlandóságot adott az üzleti partnereknek. Ezt tapasztalva egyszerűen és szinte ösztönösen tör föl a hála az emberből.

Egyszer valaki megjegyezte, hogy az ateista az az ember, aki szintén hálás, de nem tudja, hogy kinek mondja el. Mert a hála igenis ott van mindegyikünkben. Mert a hála nem más, mint annak ösztönös megsejtése, hogy megajándékozottak vagyunk: vagyis nem minden eredmény csak magunknak tudható be. Aki hálát mutat és hálából ajándékot ad, örül, hogy teheti. Igazából nem is áldozat ez neki, hanem lelke kitárulkozása, öröme megmutatása. A hála nem vár viszonzást. Mikor hálából teszünk valamit, nem várunk folytatást. Miért? Mert a hála már válasz valamire, ami minket ért jóságos ajándékával, segítségével. A hála nem ismeri az üzleti érzést: én adtam, te is adj, aztán megint én következem, és így tovább...

A hála csak arra irányul és csak annak szól, aki jóságával megelőzött minket. Mivel az ajándék is személyes volt, a hálát sem kürtöljük világgá. Mindig gyanús, mikor a hálálkodó fűnek-fának dicsekszik. A hála tudja, hogy hálájának vele együtt csak az ajándékozó kell hogy örüljön.

A hála tehát az örömét osztja meg az ajándékozóval. Áldozatával örömébe hívja az ajándékozót. És igen, a hála az nem hálálkodás. A hála mértéktartó: arányban van a tapasztalt jósággal. Nem túlozza el, nem

értékeli túl a kapott javakat.

A hála tehát már nem vár semmit. Azt is el tudja viselni, ha nincs mód kifejezni háláját, mert ismeretlen az ajándékozó. Nem vár semmit, mert többet kapott, mint amit várhatott. Nem vár semmit, mert örömeiben már a legtöbbet megkapta. Nem vár semmit, mert tudja, hogy a jövő is ajándék.

Ha hálás lehetsz Istennek, légy hálás! De verj ki a fejedből minden olyan gondolatot, amely azt súgja neked: a jövőben is legalább ennyire kell, hogy segítsen neked az Úr. Ha a jelenben biztonságban élhetsz, jól vagy, béke vesz körül, örülj neki addig, míg adja az Úr! S ha próbára tesz, ne csodálkozz a törtéteken, mintha valami rendkívüli történet volna veled, vagy mintha Isten veled szembeni kötelességét mulasztotta volna el!

De vedd észre azt is, hogy ha az Úr gyermeke vagy, lelked végleges és örök ajándékok birtokosa! S azoknak örökre örülhetsz, azokért mindig hálát adhatsz. Tedd is! Juttasd eszedbe naponta többször is, mennyi meg nem érdemelt lelki ajándékát adta és adja neked Krisztus: szabadítását a bűnből, bűnbocsánatát, megigazítását, békéjét vele, az üdvösség bizonyosságát, Szentlelkét, saját magát. Legyen eszedben mindig, legyen gondolatodban mindig mindez, amit az Úr neked ad, s amiből éltet! Ha így teszel, a körülmények, az e világi áldások gyengülése vagy erősödése nem fogja elhomályosítani benned a hála készítését.

Légy tehát hálás és örömteli mindig Krisztusnak!

(Hgy-Bh.)

Október

Áldott az ember,
aki kezébe vette az Igét.
S áldott az Ige!
Embert formáló erő.
Végy kézbe ma is bennünket!
Várakozó szívvel hajlunk föléd.
Reformáld botladozó életünk!

(Herjeczki Géza)

„Adjatok hálát mindenkor...”

Köszönjük meg Istennek, hogy létezőnk, köszönjük meg mindent, ami a mai napig elvezetett bennünket. Köszönjük meg a szülőket, barátokat, rokonokat, tanárokat, orvosokat, munkatársakat.

Köszönjük meg Istennek minden szépet, amivel találkoztunk, láttunk, megéltünk, kaptunk. Köszönjük meg mindazt, amit körülöttünk látunk: a ház falait, asztalt, ágyat, képeket, levegőt, fényt, napot, felhőket.

Köszönjük meg az érzelmeket, amelyeket e pillanatban érzünk. Köszönjük meg a negatív élményeket is, az életkörülményeket. Köszönjük meg a veszteségeket is, kudarcainkat is, az ő tervét betegségeinkkel és esetleg néhány tragédiát is. Köszönjük meg mindent, amivel napközben találkozunk.

Köszönjük meg szívünk mélyéből, amíg csak meg nem érezzük, hogyan fog el bennünket a furcsa szabadságérzet és mély örömezet.

Köszönjük meg akkor minden embernek is, akik jót tettek velünk. Ugyanakkor próbáljunk megbocsátani azoknak, akik rosszat hoztak nekünk, köszönjük meg Istennek őket is.”

**MONDJ KÖSZÖNETET LÉNYED MÉLYÉN,
ÚGY, HOGY A HÁLAADÁS LEGYEN
EGÉSZ ÉLETED!** *(Takács Zoltán)*

Hálazsoltár

**Kimondhatatlan hálatartozásom
hogy rójam le, irgalmas Istenem?
Mit nem Te adtál, semmim sincs nekem,
s míg hálám szól, áldásod újra várom.**

**Mert bűneim Te nem tartottad számon,
kárörvendő nem vidul vesztemen.
Magához vett megváltó Mesterem,
s azóta zeng a hála hangja számon.**

**Siralmamat vígságra váltva fel,
lelkem Feléd ma imaszárnyra kel:
Hozzád kiáltottam, s meggyógyítottál!**

**Dicsőség Néked érte Istenem,
az életem lesz örök hálazsoltár,
s hatalmadat halálig hirdetem!**

Balog Miklós

Jézus megtalált és hú ölébe vett

Azt mondjuk, azaz élő bizonyágtétel, ami nem régi avas-szagú és a hétköznapjainkban történik velünk. Most egy ilyen eseményt szeretnék megosztani testvéreimmel. Aki szereti az állatokat, pl. a kutyát az megérti amit leírok.

Van egy 14 éves fehér törpe uszkárunk. Öregségének tudható be, hogy néha elkóborol itthonról és többször kellett innen-onnan hazahozni. Így történt az elmúlt hétvégén is. Szombaton délután nyitva maradt a kapu és a mi szeretett kiskutyánk elkóborolt. Este vettem észre, hogy nincs a kis ágyában a szuterénben. Keresni kezdtem a környéken, de eredménytelenül. Éjszaka ébren figyeltem minden kutyaugatást, hátha az ő hangját hallom. Amint megvirradt elindultam keresni a már ő által ismert helyekre. Hasztalan. Most már komolyan aggódtam érte. Öregkora miatt mindkét szemén szürke hályog van, nagyot hall, szívbetegségére gyógyszer kap.

Bementem a közeli italboltokba, ahova elvből még egyszer sem tettem be a lábam és kértem a kiszolgálót, hogy kérdezzesse a vendégeket, hátha látták a fehér kiskutyát.

Nemsokára jött is a hír: a tehenészet telepén tegnap látták (tőlünk kb. 3 km-re). Vasárnap lévén délelőtt imaház, ebéd után elmentünk a megadott telepre, de már nem volt ott. A délutánunk kereséssel telt el. Már-már magam előtt láttam szegényt kimúlva. Imádkoztam is magamban: "tudom, hogy ő egy kiskutya, de tudod hogy mennyire hűséges, sok szeretet van benne irántunk, milyen ragaszkodó lélek, segíts megtalálni Istenem!"

Este telefonáltak a a telepről, hogy ott van a kiskutyánk. Azonnal mentünk érte. Szörnyű látvány fogadott. A trágyaléből húzták ki szegénykét, akkor már majdnem teljesen elmerült. A 3 és fél kilós kis állatkára vagy 10 kg trágya rakódott. Mint egy szürke, sáros, bűdös rongy úgy feküst a hideg kövön,

remegve nyüsztítve. Egyedül az iránta érzett szeretem segített, hogy hozzáérjek, fölemeljem és hazahozzuk. Késő este lett mire haza értünk, többször jó meleg vízben átfürdettük, jól betakargattuk és hívásomra kijött az állatorvos, aki infúziót adott a megrémült kiskutyának. Sokáig ott virrasztottam mellette. A következőket juttatta eszembe a Szentlélek.

„Látod gyermekem. Éppen így voltál te is. Elkóboroltál az Atyai háztól, a halál torkából ragadtalak ki, piszkos lett a tőlem kapott fehér ruhád. Az én irántad érzett határtalan szeretetemet kerestél meg, és megtalált. Lehajoltam hozzád, nem törődtem veled, hogy nézel ki, ölembe vettelek, haza vittelek, megmosdattalak, bekötöztem sebeidet, enni-inni adtam, hogy felépülj.”

Nagyon hálás vagyok az Istennek ezért a felismerésér, amit újra megmutatott nekem. Köszönöm az ég és föld Urának, hogy még egy kiskutyáért elmondott imádságot is meghallgatott.

Nem tudom ki olvassa el ezt a cikket, de ha magára ismer, hogy távont ment az Atyai háztól: tudja meg, hogy az Isten keresi Őt, az Úr Jézus vére kész megtisztítani és mindent újjá tesz. Nincs nagyobb biztonság mint Jézus ölében élni, az Ő szeretetét, gondviselését érezni minden helyzetben. Tudom azt, hogy talán nem is soká meglátjuk Őt színről-színre, ahol nem lesz többé sírás, próba, fájdalom, hanem csak öröm. Én dicsérem Őt teljes szívemből, hogy mindezt megmutatta nekem.

Emlékeztetőül egy régi éneket leírok, azoknak, akik már nem ismerik:

*„Jézus megtalált és hú ölébe vett,
eltörölte bűnömet.
Most szabad vagyok az élet az enyém,
Jézusban örökké élek én,
Óh mily öröm, mily nagy kegyelem,
Megmosott Jézusom szent vérében ...”*

-emel-

A vallásjavításról

Közel ötszáz év távolságából emlékezünk a reformációra. El sem képzeljük a történelmi fordulat előzményeit, születését. Valósággal vajúdott a keresztyén Európa, amíg 1517 októberében a reformáció kezdetének napját kitűzhették.

Van egy szakmai kifejezésünk, az előreformáció. Két mártír teológiai tudóshoz fűződik, a yorkshire-i angol John Wycliffe és egykori, csehországi diákja, Jan Huss, ők már a 15. században felismerték, hogy a keresztyénség intézménye korrekcióra szorul. Szent meggyőződéssel láttak – a kor kifejezését követve – a vallásjavításhoz. Nem gondoltak sem egyházszakadásra, sem évtizedekig tartó vallásháborúra, csak egyetlen cél lebegett a szemük előtt, hogy jusson közelebb a keresztyénség eredeti alapjához. Akadályozásukra máglya lobbant, hitnyomozó bíróságok ülészetek. A pogány Róma módszereit alkalmazták a keresztyének ellen. Évszázadokig a lángok kiáltották az ég felé a Jelenések vértanúinak mondatát: „Meddig nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?” (Jel. 6:10.)

Tudós egyházi emberek tüzték ki az első és legfontosabb célt: a Szentírást kell visszaállítani a középre, mégpedig eredeti nyelven, az Ó- és az Újszövetség nyelvén. Európa szellemi vezetői bibliatanulmányozó köröket alakítottak, hogy eredeti nyelven olvassák és elemezzék a kinyilatkoztatást. Rájöttek, hogy meg kell érteniük a Szentírás útmutatását. Oxfordban, Amszterdamban, Zürichben és Wittenbergben az egyetemek falain belül, elsősorban fiatal, művelt szerzetesek és diákok kutatták az Írást. A nagy humanista, Rotterdami Erasmus tanított Angliában, Hollandiában és Svájcban az új világnézet szellemében.

Az volt a véleményük, hogy a Bibliát nemzeti nyelvekre fordítsák és a nép kezébe adják. Anabaptista eleink Bibliája, a zürichi német Froschauer Biblia 1543. augusztus 31-én került Wittenbergbe. Már azelőtt Mantz Félix 1525-ben mint az úgynevezett „harmadik reformáció” első mártír prédikátora életével pecsételte meg alapvető felismerését, a hitvalló

keresztséget. Amiről nemcsak prédikált, hanem föl is vette, maga is gyakorolta, ezért fojtották a Limmát folyóba.

A magyarság a pápai követ és Frangepán Ferenc kalocsai érsek útján a mantovai zsinaton (1537) hajlandó elvi engedményekre a lutheránusokkal. Nem tekinti őket eretnekeknek (heretikusoknak), de a zwingliánusokat (korai reformátusokat), anabaptistákat és pneumatikusokat igen. A magyar katolicizmus különbségtétele nyomán arra következtethetünk, hogy már 1537-ben jelen vannak az országban a presbiteriánus, az anabaptista és a spiritualista eszmék, különben nem üldöznék őket. Végül csak az anabaptisták alatt égtek máglyák. A „zwingliánusok” és a „pneumatikusok” az erdélyi fejedelmeknél – de siessünk hozzátenni: hallgatólagosan a törököknél is – támogató megértést találtak. Az anabaptistákat a Rákóczi, a Zrínyi és a Bethlen család tagjai támogatták, de nem követték, a Habsburgok üldözték őket. Másrészt a mantovai zsinatra készülődő egyházi méltóságok véleménye közvetve azt is bizonyítja, hogy sokkal jelentősebb volt az anabaptisták száma az országban, mint arról elképzeléseink lennének. Például az ország déli vidékein élő habánokról nem tudunk, de a pécsi tudós, Klimó püspök hagyatékából előkerült egy anabaptista kódex. Eddig csak a nagyszombati és szakolcai jezsuiták felvidéki területéről származó könyvekről tudunk.

Semmi sem valószínűsíti, hogy a Kárpát-medencében szerte elterjedt bibliamagyarzatok, énekeskönyvek, gyógyászati (sebészeti, balneológiai gyógynövényekről szóló iratok és történelmi jellegű kötetek) tömeges jelenléte kizárná, hogy a török megszállás alatt léteztek anabaptista gyülekezetek mind vagyonközösségben, vagy éppen anélkül.

Sebastian Franck német spiritualista történetíró a húszas évek végén és a harmincas évek elején adta ki könyveit. Foglalkozik a török hódítással és a magyarság hősies küzdelmével. Európa retteg a keleti égen megjelenő „félholdtól”, a magyarságban látja védelmezőjét, mégsem támogatja őket. A spiritualista Franck Sebestyén különös filozófiája nyelvén a tétlen aggódókról kimondja, hogy Európa tehetetlen hatalmasságai „szellemileg törökök”.

Még egy közvetett és meglepő etnográfiai bizonyíték is rendelkezésünkre áll a magyarság és a korai reformáció igen széles körű kapcsolatáról: a magyar nemzeti és népi jellegűnek ismert díszítő motívumok, színek, virágok, kacsok, levelek mind megtalálhatók a habán edényeken. A stílus illeszkedik az iszlám hitvilág által engedélyezett arabeszek formáihoz (az emberábrázolás nem). A „virágos reneszánsz” ornamentikáját szinte az egész eurázsiai szakaszon megtaláljuk számos nemzetnél. Habán-házat nemhogy Magyarországon, de még az Azovi-tenger partján is találtak. Az anabaptisták bibliás népében nem egy szélsőséges nézetű, menekülő és lassan kiháló sereget kellene látnunk, hanem megtelepülő, civilizált embereket, akik ízléses, szorgalmas munkával, takarékossgal kitartanak, de mindenekelőtt Istenbe vetett erős hittel a mai napig. Tehát ne üldözött és kihalt anabaptistákról beszéljünk, hanem élő, evangéliumi közösségről!

(Szebeni Olivér)

Van megoldás!

Egy fiatal lelkész azt a feladatot kapta, hogy a börtönben prédikáljon. Amikor belépett a terembe, és a foglyok elutasító pillantásai mellett végighaladt a székek között, világossá lett előtte, hogy itt nincs helye kenetteljes beszédnek, vallásos szólamoknak. Dobogó szívvel fontolgatta, hogy mit is mondjon ezeknek az embereknek.

Amikor felfelé ment a szószék lépcsőin, és közben imádkozott Istenhez, hogy vezesse őt, megbotlott és elesett. A terem megtelt gúnyos nevetéssel.

A fiatal ember azonban sugárzó arccal felegyenesedett, felment a szószékre, és így szólt: „Emberek, éppen ezért jöttem ide. Azért jöttem, hogy megmondjam nektek: ha egy ember elesik, ismét felkelhet! Van valaki, aki segít neki felállni. Őröla szeretnék most szólni.”

„Az Úr irányítja annak az embernek a lépteit, akinek az útja tetszik neki. Ha elesik is, nem marad fekve, mert az Úr kézen fogja” (Zsolt. 37:23-24.).

(D. W. - Vetés és Aratás)

A gyümölcsöskertben

Egy ember almafajok nemesítésével foglalkozott. Mindenkinek örömmel mutogatta pompás gyümölcsfáit, és boldog volt, ha valaki az almáját megízlelte.

Egyik szomszédját – noha többször hívta –, semmiképpen sem tudta rábírní, hogy bemenjen hozzá almakóstolóra. Amikor egyszer újra hívta, így szólt a szomszéd:

– Be kell vallanom, hogy a múltkor, kertje mellett haladva, kíváncsiságból felvettem egy lehullott almát. Beleharaptam, de én életemben olyan savanyú almát még nem ettem. Köszönöm, nem kérek az almájából, az az egy egész életemre elég volt...

– Nos, ez igazán nem mérvadó – szólt mosolyogva a kerttulajdonos. – Messze földet bejártam, amíg ahhoz a savanyú almához jutottam. Azért ültettem a kerítés mellé, hogy egyszer s mindenkorra elvegyék a tolvajok kedvét az almalopástól. És bevált a számításom. De jöjjön csak velem a kert belsejébe! A második, harmadik sorban olyan jóízű, zamatos fajtákat talál, amelyenkről még nem is álmodott.

– Ha így áll a dolog, az más – szólt elgondolkozva a szomszéd, és bement a kertbe.

Sokan így vannak a hívő élettél is. A kívülállók csak a tilalmat, a bűnbánat és az önmegtagadás savanyú almáiról tudnak. Pedig ezek csak a képmutatók távoltartására valók. Ne a kerítés közeléből lopó tolvaj módjára ítélj, hanem menj be a kert Urával az ajtón, és meglátod, milyen édes az Úrral ápolt közösség minden gyümölcse!

*A „Kis ablakok” c. könyvből
(Evangéliumi Kiadó)*

Krisztus eljött, hogy eloszlassa az erkölcsi és lelki sötétséget, mely a bűn következtében eluralkodott a földön.

Azt mondják, hogy a világ összes sötétsége sem tudja eltakarni egyetlen gyertya fényét.

F a k a n á l

Baconos-sajtos csirkemell

Hozzávalók: 2 csomag szeletelt bacon szalonna; 40 dkg trappista sajt; 4 db filézett csirkemell; só; liszt; tojás.

Elkészítése: A szalonnát közepes tepsibe tesszük úgy, hogy mindnek a fele kilógjon oldalt, ezzel fogjuk betakarni a végén. A csirkemellet hosszában szeletekre vágjuk, kiklopfoljuk, enyhén sózzuk. Lisztbe, tojásba, megint lisztbe mártjuk. A tepsibe egymás mellé tesszük. Beborítjuk vékonyra szeletelt sajttal. Erre újabb réteg hús kerül. Ráhajtogatjuk a kilógó szalonnát, alufóliával lefedjük és kb. 30-40 percig így sütjük, majd a fóliát levéve tovább sütjük, amíg szép piros nem lesz. Sült burgonyával tálaljuk.

Ha kisebb tepsiben, vagy több hozzávalóból készítjük, akkor több rétegben is rakhatjuk.

Csirketekercsek őszibarackkal

Hozzávalók: 4db csirkemell filé; 1 teáskanál fekete bors; 1 teáskanál őrölt cumin; 1 teáskanál fűszerpaprika; 4 szelet gépsonka; 2 db őszibarack; 2 evőkanál natúr joghurt

Elkészítés: A csirkemell filéket vágjuk hosszában ketté, úgy hogy két nagy szeletet kapjunk. Szórjuk meg a fűszerekkel, majd kenjük meg a natúr joghurttal és tegyük a hűtőbe legalább három órára. Tegyük a csirkemell szeletekre egy szelet sonkát, egy cikk őszibarackot / lehet befőtt is / és óvatosan göngyöljük fel. Tűzzük meg hústüvel és a forró grillsütőn süssük pirosra. Kitűnően illik ehhez az ételhez az őszibarackból készített chutney / fűszeres befőtt /.

V i d á m p e r c e k

Nagypapa kérdi az unokájától:

- Ragadt már rád valami az iskolában?
- Igen, papa, már háromszor beleültem a padtársam rágójába

A nyugalmazott ügyvédet a frissen végzett fia váltja fel az ügyvédi irodában. Egyik nap a fiú hazajön az irodából, és büszkén meséli az apjának:

- Apám, ma végre lezártam azt az ügyet, amit neked 10 év alatt nem sikerült befejezned.
- Megbolondultál, fiam? Hisz abból az ügyből éltünk 10 éven át!

Pistike az út szélén áll, és keservesen zokog.

- Miért sírsz, kisfiam? - kérdezi egy néni.

- Azért, mert az anyukám azt mondta, csak akkor mehetek át az úton, ha minden autó elment, de még egy sem jött!

A bizánci birodalomban egy katona örködik. Mondja a császárnak:

- Császárnak jelentem, jönnek a törökök!
- Barátok vagy ellenségek?
- Valószínű barátok, mert együtt jönnek!

- Gyerekek, ki tudja, hogy kell szöveget másolni? - kérdezi a matektanár.

Julcsika majd kiesik a padból, úgy jelentkezik:

- Kontroll cé, kontroll vé...

A l k a l m a i n k

Istentisztelet: minden vasárnap 10 és 17 órákor

Biblióra: minden csütörtök 18,30 órákor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: minden vasárnap 9 órától 10 óráig (nyáron szünetel)

Ifjúsági biblióra: minden pénteken 18,00 órától, vasárnap 9 órától 10 óráig

Felnőtt kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: minden vasárnap 9 órától 10 óráig (nyáron szünetel)

Énekóra: Minden csütörtök 19,30 és Vasárnap 18,30 órától

Úrvacsora: Minden hónap első vasárnapján a 10 órákor kezdődő Istentisztelet második felében

Közös imaóra: Istentiszteletek előtt 9.00 órától 10 óráig

Törekvők órája: a v.du.-ni Istentisztelet után
Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető/Gondnok:

Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**

Szerkesztő:

Máté Dániel mate.dani@freemail.hu, Máté Daniella,

Technikai szerkesztő:

Lesták Károly lestakk@ps.hu

Honlap: www.erzsebet.baptist.hu